

ЖИГОСАНА – Прича о Десанки Деси Дугалић

ЖИГОСАНА – Прича о Десанки Деси Дугалић Представа је засновано на извештају Специјалне полиције из децембра 1941. године

Поводом сто година од проглашења **Рудника** за ваздушну бању, **Милановачко** позориште уз подршку компаније **“Рудник и флотација Рудник”** у петак, 28. октобра 2022. године премијерно ће у Дому културе “Војислав Илић” на **Руднику** извести драму “Жигосана”.

Реч је о представи заснованој на извештају Специјалне полиције из децембра 1941. године са саслушања Десанке Десе Дугалић, првакиње Народног позоришта. Представу је, по идеји Александре Милошевић и Момчила Пауновића на сцену поставио Предраг Лошић (у представи тумачи иследника полиције). У улози полицајца појавиће се Лука Андријевић, док ће лик Десанке Дугалић, драмске уметнице, педагога и књижевнице отелотворити Зорица Петровић.

Деса је била једна од значајних уметничких личности која је обележила културни, посебно театарски живот између два светска рата.

Поред изузетне уметничке каријере имала је богат и лични живот у коме су се огледали бурни историјски догађаји и промене које су захватиле Балкан. Њен животопис подсећа на драмско дело необичног заплета у коме главна јунакиња, после мелодрамског монолога треба да стоички изнесе трагичне сцене.

Све чиме је била окружена раскош и беда, болест, признања и порази били су само кулисе међу којима се одвијао дуг, непредвидив, али испуњен живот Десанке Десе Дугалић.

Светло и тон потписују Горан Драгутиновић и Павле Манчић, а мајстор сцене је Милан Аћимовић.

Почетак представе је у 19 сати.

Биографија:

Десанка Деса Дугалић је рођена у Чачку 1897. године. Школовала се у Ваљеву, Београду, а потом и у Паризу где је завршила глумачку школу чувеног професора Ларшеа. По завршетку студија вратила се у Београд и 1920. године дебитовала на сцени Народног позоришта. Говорила је неколико језика и пропутовала више континената. Написала је путопис „Забелешке с пута кроз Палестину, Сирију и Египат“, као и неколико драма. Подучавала је младе људе глумачком занату и написала уџбеник о глуми. За непуне две и по деценије рада одиграла је 114 улога, носећи репертоар Народног позоришта заједно са великанима српског глумишта: Рашом Плавићем, Миливојем Живановићем, Матом Милошевићем, Владетом Драгутиновићем, Жанком Стокић и Љубинком Бобић.

Српска Сара Бернар како су је многи звали је прошла пут од богаташице до сиромаша, од миљенице Београда и медија, до изгнанника без вољене земље и крова над главом. Након Другог светског рата, играла је у позориштима

<https://www.caglas.rs/zigosana-prica-o-desanki-des...>

2 / 2

у Монтевидеу, Парагвају и другим местима где је била у изгнанству. Захваљујући предусретљивости Мире Трајловић, Деса се у земљу вратила након смрти супруга Милорада Недељковића, универзитетског професора економије. Колеге су јој помогле и повратак на сцену. У Атељеу 212 играла је у комадима: “Коктел”, “Сунчано јутро” и “Глуви и неми”. У шездесет и деветој години, први пут се опробала и на филму. Добила је улогу у остварењу Владе Павловића “Деца војоде Шмита”, а потом и у филму “Дим” Слободана Косовалића.

Десанка Дугалић, удато Недељковић, преминула је 22. априла 1972. године у Београду. Њој у част, Музеј позоришне уметности Србије 2003. године приредио је изложбу.